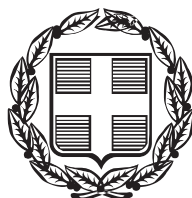

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟ **Αρ. Φύλλου 1174**

29 Αυγούστου 2014

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αριθμός 3/2014
Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ΄, άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008, άρθρο 65 του Ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5 περ. β΄ και γ΄ του Ν. 4009/2011)

Αποτελούμενο από τους Ειρήνη Σάρπ, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), ως Πρόεδρο, Χρυσόστομο Ευαγγέλου, Αρεοπαγίτη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Κων/νο Ρέμελη, Πρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης και Ευγενία Αλεξανδροπούλου, Αναπληρωτή Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας (ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, τακτικό μέλος, είχε κώλυμα), ως μέλη.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 4/11/2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 16.00 στο Κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας, με παρόντα τον αναπληρωτή Γραμματέα του Συμβουλίου Ιωάννη Μητροτάσιο, Προϊστάμενο της Γραμματείας του Β΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (η Γραμματέας του Συμβουλίου, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την 8/2013 απόφαση του, της πειθαρχικής αγωγής που έχει εγερθεί από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας κατά του Αθανασίου Αλεξανδράκη, Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του παραπάνω Πανεπιστημίου, ο οποίος παραστάθηκε δια του δικηγόρου Θεοδώρου Ζευκιλή (ΑΜ ΔΣΑ: 19978), που τον διόρισε με εξουσιοδότηση. Με την προαναφερόμενη 8/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου ο εγκαλούμενος κλήθηκε να απολογηθεί για τα πειθαρχικά παραπτώματα που αναγράφονται σ' αυτήν και που του αποδίδονται με τα αριθμ. 5529/28-4-2010 και 5302/12-7-2012 παραπεμπτήρια έγγραφα του Πρύτανη του προαναφερθέντος Πανεπιστημίου.

Αφού 1) άκουσε α) τον εισηγητή της υποθέσεως Χ. Ευαγγέλου, Αρεοπαγίτη, ο οποίος διάβασε την 8/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, β) τον δικηγόρο του εγκαλούμενου, ο οποίος αντέκρουσε το κατηγορητήριο και 2) μελέτησε όλα τα στοιχεία του φακέλου.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, ο εγκαλούμενος Αθανάσιος Αλεξανδράκης, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, παραπέμφθηκε με την αριθμ. 8/2013 απόφαση του παρόντος Συμβουλίου για να δικαστεί σε δημόσια συνεδρίαση αυτού για το πειθαρχικό παράπτωμα της επίδειξης κατά την άσκηση των καθηκόντων του συμπεριφοράς απάδουσας στην αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού και συγκεκριμένα για το ότι ζήτησε και έλαβε, κατ' εξακολούθηση, χρηματικό αντάλλαγμα που δεν είχε δικαίωμα να λάβει για μελλοντική του ενέργεια περιλαμβανόμενη στα καθήκοντα του, ήτοι για αξιόποινη πράξη για την οποία και καταδικάστηκε αμετάκλητα από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο σε ποινή φυλακίσεως δεκαοκτώ (18) μηνών.

2. Επειδή, το άρθρο 326 του Ν. 5343/1932 (ΦΕΚ Α΄ 86), ο οποίος κατά το άρθρο 9 του Ν. 249/1976 (ΦΕΚ Α΄ 7) έχει εφαρμογή επί των καθηγητών και υφηγητών όλων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ορίζει ότι: «Εάν τακτικός ή έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου παραβαίνει τα εαυτού καθήκοντα, εάν επιδεικνύει ραθυμίαν ή κουφότητα ασύγγνωστον περί την εκπλήρωσιν αυτών, εάν επιδεικνύει διαγωγήν απάδουσαν εις την αξιοπρέπειαν του πανεπιστημιακού λειτουργού, εάν αυτοβούλως εγκατάλειψη την θέσιν αυτού, τιμωρείται πειθαρχικώς δι' εγγράφου επιπλήξεως, δια προστίμου ουχί κατωτέρου του δεκάτου ουδ' ανωτέρου ολοκλήρου του μηνιαίου μισθού, δια προσωρινής απολύσεως από ενός μηνός μέχρις ενός έτους ή δ'' οριστικής απολύσεως». Το άρθρο δε 332 παρ. 1 του ιδίου νόμου ορίζει ότι: «Τα πειθαρχικά παραπτώματα παραγράφονται μετά πενταετίαν, εκτός εάν αποτελώσι και αξιοποίνους πράξεις, οπότε δεν παραγράφονται προ της συμπληρώσεως της υπό του ποινικού νόμου οριζόμενης παραγραφής. Η παραγραφή διακόπτεται, εφαρμοζομένων αναλόγως των περί διακοπής της παραγραφής αξιοποίνων πράξεων διατάξεων του ποινικού νόμου». Περαιτέρω, τα άρθρα 3 και 5 του Ν. 249/1976 ορίζουν τα εξής: Άρθρο 3. «Οι καθηγηταί και υφηγηταί των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων παύονται υποχρεωτικώς ένεκα καταδίκης δι' ους λόγους και οι δικαστικοί λειτουργοί. Η σχετική δικαστική απόφασις πέμπεται αμελλητί υπό του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή του Πρυτάνεως εις το κατά το άρθρον 2 του παρόντος Συμβούλιον».

Άρθρο 5 «Η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως επιβάλλεται εις ιδιαιτέρως βαρείας περιπτώσεις πειθαρχικών παραπτωμάτων, περί ων το άρθρο 326 του Ν. 5343/1932 «περί οργανισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών», άτινα ως εκ των συνθηκών υφ' ας διαπράττονται και του διαπιστωμένου βαθμού υπαιτιότητος του διωκομένου μαρτυρούν παρ' αυτώ έλλειψιν συνειδήσεως των βασικών αυτού υποχρεώσεων ως καθηγητού... ή εκθέτουν σοβαρώς το γόητρον του Σώματος των ακαδημαϊκών διδασκάλων». Τέλος, τα άρθρα 37 παρ. 1 και 60 παρ. 1 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του Ν. 1756/1988 Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Α.) ορίζουν τα εξής: Άρθρο 37 παρ. 1: «Δεν διορίζεται δικαστικός λειτουργός: α)... δ) Εκείνος που καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας μεγαλύτερη από τρεις μήνες για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο. ε) Εκείνος που καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για κλοπή..., δωροδοκία (άρθρα 235-237 Π.Κ.),... ». Άρθρο 60 παρ. 1: «Εκτός από την περίπτωση της επιβολής πειθαρχικής ποινής οριστικής, παύσης λόγω πειθαρχικού παραπτώματος, ο δικαστικός λειτουργός παύεται οριστικά: α)..., β) αν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών μηνών για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο, γ) αν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή, για αδίκημα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 37 παρ. 1 περίπτωση ε΄». Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεως προκύπτει ότι η αμετάκλητη καταδίκη καθηγητή Α.Ε.Ι. για την αξιόποινη πράξη της παθητικής δωροδοκίας αποτελεί αυτοτελή λόγο οριστικής) παύσης και δεν επηρεάζεται από την άσκηση ή μη πειθαρχικής δίωξης για το αδίκημα αυτό ή από το γεγονός ότι το αδίκημα αυτό, ως πειθαρχικό, θα είχε ενδεχομένως υποκύψει σε παραγραφή. Πάντως, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 3 του Ν. 249/1976, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με την διάταξη του άρθρου 60 παρ. 1 περ. β΄ και γ΄ του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ. και την αρχή της αναλογικότητας, σε περίπτωση αμετάκλητης ποινικής καταδίκης πανεπιστημιακού λειτουργού η ποινή της οριστικής παύσεως δεν επιβάλλεται άνευ άλλου, αλλά αφού εκτιμηθούν από το παρόν Πειθαρχικό Συμβούλιο η βαρύτητα του παραπτώματος, το οποίο οδήγησε στην αμετάκλητη ποινική καταδίκη, και οι συνθήκες τελέσεως του, και ειδικότερα αφού εκτιμηθεί αν οι συνθήκες, υπό τις οποίες διαπράχθηκε το αδίκημα, και ο βαθμός υπαιτιότητας του διωκομένου μαρτυρούν έλλειψη συνειδήσεως των βασικών αυτού υποχρεώσεων ως πανεπιστημιακού λειτουργού ή εκθέτουν σοβαρώς το γόητρο του σώματος των ακαδημαϊκών διδασκάλων. Επιχείρημα υπέρ της απόψεως αυτής συνάγεται από το γεγονός ότι, αν ήθελε ο νομοθέτης η αμετάκλητη ποινική καταδίκη να οδηγεί πάντοτε στην επιβολή της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσεως, χωρίς δυνατότητα σταθμίσεως της βαρύτητας του παραπτώματος σε σχέση με την φύση του έργου του εκπαιδευτικού λειτουργού ανωτάτου ιδρύματος, δεν υπήρχε λόγος να προβλέψει ότι η καταδικαστική ποινική απόφαση τίθεται υπόψη του Πειθαρχικού Συμβουλίου - προφανώς όχι απλώς προς ενημέρωση του, αλλά για να κρίνει αν if ποινική καταδίκη δικαιολογεί και την οριστική παύση του καταδικασθέντος - αλλά θα προέβλεπε την έκδοση πράξεως, με την οποία θα διαπιστωνόταν απλώς η ποινική καταδίκη, η οποία θα επέσυρε αυτομάτως ως συνέπεια την οριστική παύση.

3. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, κατά του εγκαλουμένου Αθανασίου Αλεξανδράκη, αναπληρωτή καθηγητή του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ασκήθηκε από τον Πρύτανη του εν λόγω Πανεπιστημίου η από 28.4.2010 πειθαρχική δίωξη για το λόγο ότι αυτός επέδειξε διαγωγή εντός του Πανεπιστημίου απάδουσα στην αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού και συγκεκριμένα για το ότι ενόψει της εξετάσεως του μαθήματος των μαθηματικών, που θα διεξαγόταν τον Οκτώβριο του έτους 2003, ζήτησε και έλαβε από τις φοιτήτριες Αγγελική Βεζάση και Γεωργία Λακάκη τα ποσά των 250 και 300 ευρώ, αντίστοιχα, με τη μεσολάβηση του Αθανασίου Τσακούμη, προκειμένου να τις περάσει στο μάθημα των μαθηματικών, κατά τις προσεχείς εξετάσεις, πράγμα που τελικά έγινε, βαθμολογώντας την Αγγελική Βεζάση με «6» και την Γεωργία Λακάκη με «8». Στη συνέχεια και επειδή κατέστη αμετάκλητη η αριθμ. 2137/2011 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία ο εγκαλούμενος καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 18 μηνών για δωροδοκία που αφορούσε τον παραπάνω χρηματισμό του, ο ίδιος Πρύτανης με το από 12.7.2012 παραπεμπτήριο παρέπεμψε στο παρόν Συμβούλιο τον εγκαλούμενο καθηγητή, λόγω της αμετάκλητης καταδίκης του για δωροδοκία, η οποία συνιστά λόγο οριστικής παύσης του με απόφαση του Συμβουλίου. Με την αριθμ. 8/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου ο εγκαλούμενος καθηγητής κλήθηκε σε απολογία. Η απόφαση αυτή του επιδόθηκε στις 17.10.2013 (βλ. την αριθμ. 11211β/17.10.2013 της δικαστικής επιμελήτριας στο πρωτοδικείο Δράμας Σοφίας Κομπορίδου). Ο εγκαλούμενος παρέστη στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Θεοδώρου Ζευκιλή, ο οποίος ανέπτυξε προφορικά τις απόψεις του επί της υποθέσεως και κατέθεσε απολογητικό υπόμνημα.

4. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο εγκαλούμενος είναι αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Κατά την εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου 2003, η οποία μετατέθηκε λόγω απεργίας του διδακτικού προσωπικού για ένα περίπου μήνα, ανατέθηκε σ' αυτόν η εξέταση του μαθήματος «Μαθηματικά για Διοίκηση Επιχειρήσεων», λόγω νοσηλείας σε μονάδα εντατικής θεραπείας του Καθηγητή Α. Κομπότη, στον οποίο είχε ανατεθεί η διδασκαλία του εν λόγω μαθήματος. Οι εξετάσεις του ανωτέρω μαθήματος ήταν γραπτές και διενεργήθηκαν τελικά στις 20.10.2003, ο δε εγκαλούμενος παρέδωσε τις βαθμολογίες αρχικά για πέντε συνολικά φοιτητές στις 21.10.2003 και 27.10.2003 και για τους υπόλοιπους, μεταξύ των οποίων και των φοιτητριών που κατέθεσαν ως μάρτυρες κατηγορίας στην ποινική δίκη, ήτοι την Αγγελική Βεζάση, τη Γεωργία Λακάκη και τη Δήμητρα Νικολαΐδου, την 1.12.2003. Πολλοί φοιτητές, μετά τη διενέργεια των εξετάσεων, ενόψει του γεγονότος ότι τα θέματα των εξετάσεων κρίθηκαν δύσκολα, σε συνδυασμό με τη φήμη που διέρρεε μεταξύ των φοιτητών, ότι ο ως άνω καθηγητής (εγκαλούμενος) είχε την πρόθεση να διευκολύνει τους φοιτητές, ώστε να περάσουν το εν λόγω μάθημα, το οποίο, σημειωτέον, για τους περισσότερους φοιτητές, όπως και για τις προαναφερόμενες μάρτυρες, ήταν το τελευταίο για την ολοκλήρωση των σπουδών τους και

τη λήψη του πτυχίου των, επισκέφθηκαν τον εν λόγω καθηγητή στο γραφείο του. Μεταξύ των φοιτητών αυτών ήταν και οι προαναφερόμενες, Αγγελική Βεζάση και Γεωργία Λακάκη, οι οποίες επισκέφθηκαν τον ως άνω καθηγητή στο γραφείο του μεμονωμένα, αρχές Νοεμβρίου του έτους 2003. Κατά τις ως άνω συναντήσεις ο εγκαλούμενος τις διαβεβαίωσε ότι θα περάσουν το εν λόγω μάθημα και τις παρότρυνε να επικοινωνήσουν μαζί του σε λίγες ημέρες, προκειμένου να πληροφορηθούν τη βαθμολογία του γραπτού τους, μάλιστα δε, έδωσε και τον αριθμό του κινητού του τηλεφώνου στην Αγγελική Βεζάση. Μετά από λίγες ημέρες οι εν λόγω φοιτήτριες επισκέφθηκαν και πάλι τον εγκαλούμενο στο γραφείο του, όπου ο τελευταίος τους ανακοίνωσε ότι η βαθμολογία των γραπτών τους ήταν 3, δηλαδή κάτω από τη βάση, ωστόσο, όμως, έσπευσε να τις καθησυχάσει, διαβεβαιώνοντας αυτές ότι ο βαθμός αυτός μπορεί να αλλάξει, εάν έκαναν κάποια φροντιστήρια με έναν βοηθό του, χωρίς να διευκρινίσει με σαφήνεια, εάν και πότε επρόκειτο να επανεξετασθούν. Στη συνέχεια, έδωσε σ' αυτές τον αριθμό του κινητού τηλεφώνου του Αθανασίου Τσακούμη, ο οποίος δεν συνδέεται με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση με το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, ακολούθως δε, αυτές (φοιτήτριες) επικοινώνησαν τηλεφωνικά με τον Α. Τσακούμη και έκλεισαν ραντεβού μαζί του, πάντοτε χωριστά η μία από την άλλη, καθώς αυτές δεν είχαν μέχρι τότε ιδιαίτερη σχέση μεταξύ τους. Οι εν λόγω συναντήσεις (ραντεβού) πραγματοποιήθηκαν κατά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του μηνός Νοεμβρίου 2003, σε ανεξακρίβωτες ημερομηνίες, σε δημόσιους χώρους και κατ' αυτές ο Αθανάσιος Τσακούμης ζήτησε από τις άνω φοιτήτριες, για λογαριασμό του εγκαλουμένου, συγκεκριμένα ποσά, ανάλογα με το βαθμό με τον οποίον επιθυμούσαν να τους βαθμολογήσει ο εγκαλούμενος, και μετά από διαπραγματεύσεις έλαβε αυτός (Τσακούμης) από την Αγγελική Βεζάση το ποσό των 250 ευρώ για να βαθμολογηθεί με 6 και από την Γεωργία Λακάκη το ποσό των 300 ευρώ, προκειμένου να βαθμολογηθεί με 8. Όταν η Αγγελική Βεζάση παραπονέθηκε ότι το ύψος του ποσού είναι μεγάλο και ζήτησε τη μείωση αυτού, αυτός (Α. Τσακούμης) επικοινώνησε ενώπιον της τηλεφωνικά με τον εγκαλούμενο, ο οποίος δεν δέχθηκε να μειωθεί το εν λόγω ποσό. Στις εύλογες δε παρατηρήσεις των ως άνω φοιτητριών για το πότε θα επανεξετασθούν, αφού η εξεταστική περίοδος είχε τελειώσει, αυτός (εγκαλούμενος) απαντούσε αόριστα ότι θα εκτιμούσε το επίπεδο τους και ότι ίσως δεν θα ήταν απαραίτητο να επανεξετασθούν και τελικά ομολόγησε ότι τα φροντιστηριακά μαθήματα δεν θα γίνουν και ότι πρέπει να καταβάλουν τα ως άνω ποσά προκειμένου να λάβουν μεγαλύτερο βαθμό, δηλαδή βαθμό επιτυχίας, ανεξάρτητα από την απόδοση τους στην εξέταση του εν λόγω μαθήματος. Μετά την καταβολή των ανωτέρω ποσών, που έλαβε χώρα το δεύτερο δεκαπενθήμερο του μηνός Νοεμβρίου 2003 και σε ανεξακρίβωτη ημερομηνία, ο εγκαλούμενος παρέδωσε στη Γραμματεία της ως άνω Σχολής, την 1.12.2003, την επίσημη βαθμολογία στο ως άνω μάθημα και άλλων φοιτητών, μεταξύ των οποίων και των ανωτέρω φοιτητριών, και, τηρώντας τη συμφωνία που έγινε με τις τελευταίες με τη μεσολάβηση του Α. Τσακούμη, τις βαθμολόγησε με το συμφωνημένο βαθμό 6 και 8 αντίστοιχα, αυτές δε ορκίστηκαν στις 15.12.2003. Λίγες ημέρες μετά την ορκωμοσία τους η εξ αυτών Αγγελική Βεζάση επικοινώνησε τηλεφωνικά με τον δημοσιογράφο Μάκη Τριανταφυλλόπουλο και του κατέστησε γνωστή την ως άνω συμπεριφορά του εγκαλουμένου, η οποία και αποτέλεσε αντικείμενο σχετικής τηλεοπτικής εκπομπής, Τα παραπάνω περιστατικά δέχθηκε ως αποδειχθέντα το Τριμελές Εφετείο Θεσσαλονίκης με την αριθμ. 2137/2011 απόφαση του και κήρυξε ένοχο τον εγκαλούμενο για την πράξη της παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση, την οποία προσδιόρισε κατά χρόνο και λοιπές περιστάσεις ακριβέστερα σε σχέση με την ίδια πράξη για την οποία είχε ασκηθεί εναντίον του ποινική δίωξη και είχε καταδικασθεί πρωτοδίκως, επέβαλε δε σ' αυτόν ποινή φυλακίσεως 18 μηνών, την εκτέλεση της οποίας ανέστειλε επί τριετία. Με την ίδια απόφαση το Εφετείο κήρυξε ένοχο τον φερόμενο ως βοηθό του εγκαλουμένου Α. Τσακούμη για άμεση συνεργεία σε παθητική δωροδοκία κατ' εξακολούθηση και του επέβαλε ποινή φυλάκισης 12 μηνών. Η ως άνω απόφαση του Εφετείου κατέστη αμετάκλητη, μετά την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως που άσκησε κατ' αυτής ο εγκαλούμενος, με την αριθμ. 1625/16.11.2011 απόφαση του Αρείου Πάγου. Η ως άνω πράξη, για την οποία καταδικάστηκε αμετάκλητα ο εγκαλούμενος, ανεξάρτητα από την ποινική απαξία της, καταδεικνύει συμπεριφορά απάδουσα στην αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού και μαρτυράει έλλειψη συνείδησης των βασικών καθηκόντων του, ως εκ τούτου δε πλήττει καίρια το κύρος του ίδιου και του Σώματος των ακαδημαϊκών δασκάλων, αλλά και του ίδιου του πανεπιστημίου, αφού το τελευταίο εμφανίζεται να εξαρτά την προαγωγή των φοιτητών του και κατ' επέκταση τη χορήγηση σ' αυτούς πτυχίων όχι από τις γνώσεις και την επίδοση τους στις εξετάσεις, αλλά από την παροχή στους λειτουργούς του οικονομικών ανταλλαγμάτων. Εφόσον δε η αμετάκλητη καταδίκη του εγκαλουμένου, από την οποία δεν έχει παρέλθει μέχρι σήμερα πενταετία, αποτελεί κατά νόμο αυτοτελή και ανεξάρτητο του πειθαρχικού παραπτώματος λόγο, που επισύρει την ποινή της οριστικής παύσης, για τον οποίο ασκήθηκε η δεύτερη πειθαρχική αγωγή, αλυσιτελώς προβάλλεται από τον εγκαλούμενο η ένσταση παραγραφής του πειθαρχικού παραπτώματος της απάδουσας στην αξιοπρέπεια του Πανεπιστημιακού λειτουργού συμπεριφοράς, για το οποίο παραπέμφθηκε αυτός με το πρώτο από 28.4.2010 παραπεμπτήριο έγγραφο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Περαιτέρω, δεν ασκεί έννομη επιρροή στο κύρος της πειθαρχικής δίκης η επικαλούμενη από τον εγκαλούμενο βραδύτητα εκδικάσεως της υποθέσεως, η οποία, άλλωστε, δεν είναι αδικαιολόγητη ενόψει της διάρκειας και εξέλιξης της ποινικής δίκης. Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα του αδικήματος, τις συνθήκες τελέσεως του, την κατ' εξακολούθηση τέλεση αυτού, το βαθμό υπαιτιότητας του εγκαλουμένου και την ιδιότητα αυτού ως πανεπιστημιακού λειτουργού, κρίνει ότι η ανάλογη πειθαρχική ποινή που πρέπει να επιβληθεί είναι εκείνη της οριστικής παύσης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Αποφαίνεται ότι ο εγκαλούμενος Αθανάσιος Αλεξανδράκης του Χρήστου, αναπληρωτής καθηγητής του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Μακεδονίας,

με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος, διέπραξε το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, για το οποίο καταδικάστηκε αμετάκλητα με απόφαση του αρμοδίου ποινικού δικαστηρίου, οι πράξεις του δε αυτές στοιχειοθετούν βαρεία παραβίαση των υπηρεσιακών καθηκόντων του και καταδεικνύουν διαγωγή απάδουσα στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού.

Επιβάλλει στον εγκαλούμενο την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 24 Φεβρουαρίου 2014, απαγγέλθηκε δε σε δημόσια συνεδρίαση την 10η Μαρτίου 2014.

Η Πρόεδρος	Ο Γραμματέας
ΕΙΡΗΝΗ ΣΑΡΠ	Ι. ΜΗΤΡΟΤΑΣΙΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004